

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 grudnia 2015 roku

Sąd Rejonowy w Kędzierzynie-Koźlu I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Inga Kukła

Protokolant: stażysta Renata Schurgacz

po rozpoznaniu w dniu 14 grudnia 2015 r. na rozprawie sprawy

z powództwa **A. M. (1)**

przeciwko **(...) S.A. w W.**

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda A. M. (1) kwotę **25.000,00 zł** (dwadzieścia pięć tysięcy złotych 00/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 07.01.2012 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 1.450,20 zł tytułem częściowego zwrotu kosztów procesu;
2. zasądza od powoda A. M. (1) na rzecz pozwanego (...) S.A. w W. kwotę 966,80 zł tytułem częściowego zwrotu kosztów procesu;
3. obciąża częściowo pozwanego (...) S.A. w W. niezapłaconymi kosztami sądowymi w kwocie 1.332,00 zł, które nakazuje ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Kędzierzynie-Koźlu;
4. oddala powództwo w pozostałym zakresie.

I C 87/13

UZASADNIENIE

Powód A. M. (1) wystąpił przeciwko pozwanemu (...) S.A. w W. o zapłatę na podstawie art. 445 § 1 k.c., kwoty 7.000 zł tytułem zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 7.01.2012 r. do dnia zapłaty, na podstawie art. 444 § 1 k.c. kwoty 3.360 zł tytułem zwrotu kosztów opieki osób trzecich wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty, nadto, o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu.

W uzasadnieniu powyższego, powód A. M. (1) podniósł, iż dnia 16.08.2011 r. doszło do wypadku drogowego, w którym został poszkodowany. Sprawcą przedmiotowego zdarzenia był Z. L., kierujący pojazdem marki C.nr rej. (...), ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej. Powód wskazał, iż w chwili wypadku był trzeźwy oraz że miał zapięte pasy bezpieczeństwa. Z miejsca zdarzenia poszkodowany został przewieziony karetką pogotowia do (...) Publicznego Zespołu (...) w K.. Wykonane na miejscu specjalistyczne badania lekarskie wykazały, iż powód doznał obrażeń ciała w postaci: złamania obojczyka lewego, złamania żebra I, VII, VIII i IX po stronie lewej, złamania żebra VIII po stronie prawej, licznych otarć naskórka, złamania kompresyjnego trzonu kręgu TH, stłuczenia jamy brzusznej oraz ogólnych potłuczeń ciała. W kresie od dnia 16.08.2011r. do dnia 19.08.2011r. powód przebywał na Oddziale (...) Publicznego Zespołu (...) w K., po czym po kilkudniowej obserwacji został wypisany do domu z zaleceniami kontroli w Poradni Chirurgicznej, Poradni Ortopedycznej oraz rehabilitacji. Nasilające się dolegliwości

bólowe, szczególnie klatki piersiowej i kręgosłupa, zmusiły powoda do leczenia w prywatnych gabinetach lekarskich. Wymienione okoliczności odbiły się negatywnie na kondycji psychicznej powoda, który do chwili obecnej ma problem w odnalezieniu się w ruchu ulicznym. Powód wskazał, iż od dnia wypadku miał ograniczoną sprawność ruchową, która spowodowała konieczność sprawowania nad nim opieki i pomocy ze strony osób trzecich przez 8 h dziennie w okresie 2 miesięcy. Wypadek z dnia 16.08.2011 r. poza negatywnymi skutkami w sferze zdrowia powoda, wywołał również negatywne skutki w jego życiu prywatnym oraz zawodowym, albowiem ww. został uznany za niezdolnego do pracy. Uzasadniając datę początkową naliczania żądanych odsetek za zwłokę w spełnieniu świadczenia z tytułu zadośćuczynienia powód A. M. (1) podniósł, iż pierwsze jego pismo skierowane do ubezpieczyciela datowane jest na dzień 6.12.2011 r., natomiast strona pozwana zgodnie z brzmieniem art. 14 ust. 1 Ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zobowiązana była do wypłaty bezspornej kwoty zadośćuczynienia w terminie 30 dni od daty zgłoszenia szkody. Tymczasem strona pozwana, mimo posiadania pełnego materiału dowodowego uzasadniającego całość roszczeń powoda do chwili obecnej nie wypłaciła żądanej kwoty, uznając tylko częściowo roszczenie powoda, a to w zakresie kwoty 8.400 zł. W ocenie powoda przyjęcie przez stronę pozwaną stopnia przyczynienia się ww. do powstania szkody jest bezzasadne, albowiem powyższa okoliczność nigdy nie została udowodniona.

W piśmie procesowym z dnia 22.06.2015r. powód rozszerzył powództwo do kwoty 42.000 zł, domagając się zasądzenia ustawowych odsetek za opóźnienie od dnia 7.01.2012r. do dnia zapłaty.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty z dnia 12.09.2012r. (sygn. akt I Nc 1529/12) zaskarżającym ww. orzeczenie w całości, (...) S.A. w W. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów procesu.

Strona pozwana za bezsporną uznała okoliczność zaistnienia zdarzenia drogowego z dnia 16.08.2011r. i będące jego konsekwencją postępowanie likwidacyjne, w toku którego lekarz orzecznik ustalił wystąpienie u powoda trwałego uszczerbku na zdrowiu w łącznej wysokości 8%. Jednocześnie strona pozwana wskazała, iż uwzględniając 30-procentowy stopień przyczynienia się powoda do rozmiaru szkody, wypłaciła na rzecz ww. zadośćuczynienie w kwocie 12.000 zł. Wedle bowiem stanowiska ubezpieczyciela, w chwili zdarzenia powód nie miał zapiętych pasów bezpieczeństwa, w konsekwencji czego nie można było uniknąć, ewentualnie zmniejszyć zakresu obrażeń klatki piersiowej i obojczyka. W ocenie (...) S.A. w W., przyznana powodowi kwota zadośćuczynienia jest kwotą odpowiednią do doznanej przez powoda krzywdy, z uwzględnieniem rodzaju obrażeń oraz stopnia trwałego uszczerbku na zdrowiu, oraz adekwatną do panujących warunków majątkowych społeczeństwa, zaś wszelkie roszczenia powoda przewyższające tę kwotę są bezzasadne. W opinii strony pozwanej, żądanie odsetek od dnia 7.01.2012 r. jest bezpodstawne, szkoda została bowiem zgłoszona pozwanemu w dniu 9.12.2011 r., zgodnie z datą wypływu pisma do pozwanego, zatem najwcześniej, w myśl przepisu art. 817 § 1 k.c., pozwany pozostawał w zwłoce z wypłatą świadczenia od dnia 9.01.2012 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 11.08.2011r. pomiędzy A. S. (1) i A. S. (2) prowadzącym działalność gospodarczą w postaci Przedsiębiorstwa (...) s.c. w Z., jako zleceniodawcą, a A. M. (2), jako zleceniobiorcą, doszło do zawarcia umowy zlecenia, której przedmiotem były prace w zakresie układania kostki brukowej w miejscowości P..

(dowody:

umowa zlecenie - k17)

Dnia 16.08.2011 r. na trasie nr 408, pomiędzy miejscowością O. a miejscowością K. doszło do wypadku drogowego, w którym Z. L., kierujący samochodem osobowym marki C. nr rej. (...), wynikiem niedostosowania prędkości do warunków drogowych, doprowadził do wywrócenia się pojazdu. W wyniku zderzenia uszkodzony został powód A. M. (1), pasażer pojazdu. Sprawca przedmiotowego zdarzenia był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej w (...) S.A. w W., na podstawie polisy nr (...).

(dowody:

notatka urzędowa – k6,

oświadczenia – k7-8,

zeznania świadka Z. L. – k91)

Z miejsca zdarzenia poszkodowany został przewieziony karetką pogotowia do (...) Publicznego Zespołu (...) w K.. Wykonane na miejscu specjalistyczne badania lekarskie m.in. tomografia komputerowa klatki piersiowej i brzucha oraz RTG kończyny górnej, wykazały, iż powód doznał obrażeń ciała w postaci: złamania obojczyka lewego z przemieszczeniem odłamów, złamania żebra I, VII, VIII i IX po stronie lewej, złamania żebra VIII po stronie prawej, licznych otarć naskórka, złamania kompresyjnego trzonu kręgu TH, stłuczenia jamy brzusznej oraz ogólnych potłuczeń ciała. Powodowi założono opatrunek gipsowy unieruchamiający odcinek piersiowy kręgosłupa i lewy obojczyk. Wynikiem powyższego, przez okres 2 miesięcy powód pozostawał w przymusowej pozycji z uniesionymi w górę rękoma.

(dowody:

karta informacyjna – k9,

karta informacyjna izby przyjęć – k10,

konsultacja ortopedyczna – k11,

wynik badania TK klatki piersiowej – k12,

skierowanie na konsultację specjalistyczną – k13,

karta informacyjna leczenia szpitalnego – k14-15,

zaświadczenie o stanie zdrowia – k16,

zeznania świadka J. M. (1) – k79-80,

przesłuchanie powoda A. M. (1) – k171)

W okresie 2 miesięcy następujących bezpośrednio po zdarzeniu, przez 3 godziny dziennie, powód wymagał opieki domowników. Pieczę nad ww. sprawowała żona J. M. (1), pomagając powodowi w codziennych czynnościach tj. mycie, ubieranie. Podczas nieobecności J. M. (1) w domu, pomocy powodowi udzielał sąsiad. W początkowym okresie po wypadku powód odczuwał znaczny ból w klatce piersiowej oraz nasilony ból okolic lewego obojczyka, co implikowało konieczność zażywania leków przeciwbólowych, w tym w formie iniekcji. Z uwagi na powyższe oraz konieczność noszenia opatrunku gipsowego, A. M. (1) zmuszony był spać w pozycji siedzącej. W tym czasie powód był bardzo osłabiony i miał zawroty głowy. Po upływie miesiąca czasu, opatrunek gipsowy unieruchamiający złamany obojczyk powoda pękł. Wobec niemożności otrzymania natychmiastowej pomocy medycznej przez powoda, uszkodzony opatrunek został wzmocniony bandażami przez J. M. (1).

Zła kondycja fizyczna oraz będąca jego konsekwencją niemożność powrotu do dotychczas wykonywanej pracy spowodowała u powoda obniżenie nastroju i nerwowość. A. M. (1) często wszczywał kłótnie z bląhych powodów, nadużywał słów wulgarnych.

(dowody:

historia choroby – k22-24,

wynika badania rtg – k27,
zeznania świadka J. M. (1) – k79-80,
zeznania świadka J. M. (2) – k80,
zeznania świadka L. P. – k80-81,
przesłuchanie powoda A. M. (1) – k171,
opinia z dnia 20.12.2013r. – k97-100,
akta szkody PL 2011120901434 – załącznik do akt)

Pismem z dnia 6.12.2011r. powód, reprezentowany przez pełnomocnika, dokonał zgłoszenia szkody (...) S.A. w W., domagając się wypłaty zadośćuczynienia w wysokości kwoty 120.000 zł. Pismem z dnia 3.01.2012r. ubezpieczyciel poinformował powoda o przyznaniu na jego rzecz świadczenia w łącznej wysokości 12.571,42 zł, w tym: tytułem zadośćuczynienia kwotę 12.000 zł, tytułem utraconych zarobków kwotę 571,42 zł. W rzeczonym piśmie pozwany stanął na stanowisku, iż z uwagi na nie zapięcie pasów bezpieczeństwa, powód w 30% przyczynił się do zwiększenia rozmiaru szkody, w konsekwencji powyższego, ubezpieczyciel obniżył kwotę należnego A. M. (1) zadośćuczynienia i odszkodowania do kwoty 8.799,99 zł.

(dowody:

pismo powoda z dnia 6.12.2011r. – k19-20,
pismo pozwanego z dnia 3.01.2012r. k21,
opinia kompleksowa OC – k47-49,
pismo pozwanego z dnia 3.01.2012r. – k51,
druk zgłoszenia szkody na osobie z ubezpieczeń OC – k53-56,
oświadczenie dotyczące okoliczności zdarzenia drogowego – k57-59)

Orzeczeniem z dnia 26.02.2013r. (...) ds. Orzekania o Niepełnosprawności w K. stwierdził u A. M. (1), na stałe, lekki stopień niepełnosprawności.

(dowody:

orzeczenie o stopniu niepełnosprawności z dnia 26.02.2013r. – k62-63)

W chwili obecnej A. M. (1) nadal odczuwa ból kręgosłupa piersiowego i lędźwiowego oraz lewego obojczyka, który nasila się podczas aktywności ruchowej (wykonywanie cięższych prac domowych, wykonywanie pracy zarobkowej w piekarni) lub przyjmowania przez powoda długotrwałej pozycji siedzącej lub stojącej. Powód nie może wykonywać prac wysokościowych (na poziomie powyżej 3 m), ani prac związanych z podnoszeniem ciężkich przedmiotów. Często odczuwa drętwienie kończyn. Na zlecenie neurochirurga ww. stale nosi pas ortopedyczny. Z uwagi na chroniczne dolegliwości bólowe, A. M. (1) ograniczył aktywność życiową, rezygnując z takich form spędzania wolnego czasu, jak jazda rowerowa, czy wędkowanie. Z uwagi na przeciwwskazania zdrowotne, powód nie wrócił do wykonywania pracy w branży budowlanej. Odniesione obrażenia spowodowały u ww. 25-procentowy trwały uszczerbek na zdrowiu (10% - stan po złamaniu obojczyka, 10% - stan po złamaniu pięciu żeber, 5% - stan po złamaniu kompresyjnym trzonu (...)). U powoda doszło do zniekształcenia i skrócenia obojczyka lewego, zrostu żeber w nieprawidłowym ustawieniu oraz obniżenia wysokości trzonu (...). Następstwa wypadku będą już zawsze odczuwalne przez powoda. Rokowania na

przyszłość co do stanu zdrowia A. M. (1) są pomyślne – nie powinno dojść do istotnego pogorszenia stanu miejscowego. Zmiany zwyrodnieniowe zdiagnozowane u powoda, przebiegające dotychczas bezobjawowo, na skutek przebytego wypadku zmanifestowały się przewlekłym zespołem bólowym oraz utrzymującym się miernie nasilonym zespołem korzeniowym w odcinku lędźwiowo – krzyżowego. Z uwagi na przewlekły zespół bólowy więzadłowo-korzeniowy w obrębie kręgosłupa lędźwiowego, powód doznał 5-procentowego uszczerbku na zdrowiu. W wyniku wypadku powód nie doznał urazu głowy.

(dowody:

zaświadczenie lekarskie – k18,

zeznania świadka L. P. – k80-81,

opinia z dnia 20.12.2013r. – k97-100,

opinia z dnia 19.11.2014r. – k137-140,

przesłuchanie powoda A. M. (1) – k171)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo należało uwzględnić częściowo .

W pierwszej kolejności podkreślenia wymaga okoliczność, iż poza sporem leży fakt zaistnienia zdarzenia drogowego z dnia 16.08.2011 r., jak również będące jego konsekwencją postępowanie likwidacyjne przeprowadzone przez ubezpieczyciela sprawcy szkody - (...) S.A. w W., częściowo zaspokajające roszczenie inicjujące postępowanie A. M. (1) tj. w zakresie kwoty 8.799,99 zł.

Istota niniejszej sprawy sprowadza się do rozstrzygnięcia zaistniałego pomiędzy stronami sporu, co do stanowiska ubezpieczyciela w materii należnego A. M. (1) zadośćuczynienia i odszkodowania, w kontekście domagania się przez powoda rekompensaty pieniężnej w wysokości 42.000 zł (ponad przyznaną przez ubezpieczyciela kwotę 8.799,99 zł) tytułem cierpień natury psychicznej i fizycznej (zadośćuczynienia) oraz kosztów związanych ze sprawowaniem nad powodem koniecznej opieki, nadto, wobec przyjęcia przez ubezpieczyciela, negowanego przez powoda, stanowiska, iż ww. w 30% przyczynił się do powstania szkody z uwagi na niezapięcie pasów bezpieczeństwa.

Skonstruowane przez A. M. (1) roszczenie swoją podstawę znajduje w treści art. 445 §1 k.p.c. w zw. z art. 444 §1 k.p.c.

Istota zadośćuczynienia uregulowana jest w art. 445 § 1 Kodeksu cywilnego, zgodnie z którym w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia poszkodowanemu należy się odpowiednia suma pieniężna tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Celem zadośćuczynienia jest więc wynagrodzenie doznanych cierpień fizycznych i psychicznych związanych z odniesionymi obrażeniami. Ponadto stanowi ono często swoistą rekompensatę za utratę radości z życia.

W przedmiotowej sprawie niepodważalnym jest, iż w wyniku zdarzenia z dnia 16.08.2011r. powód A. M. (1) odniósł obrażenia takie, jak: złamanie obojczyka lewego z przemieszczeniem, złamanie żebra I, VII, VIII i IX po stronie lewej, złamanie żebra VIII po stronie prawej, liczne otarcia naskórka, złamanie kompresyjnego trzonu kręgu TH, stłuczenie jamy brzusznej oraz ogólne potłuczenia ciała. W wyniku powyższego ww. został przewieziony do (...) Publicznego Zespołu (...) w K., gdzie po przeprowadzaniu badań t.j., tomografia komputerowa klatki piersiowej i brzucha oraz RTG kończyny górnej, powodowi założono opatrunek gipsowy unieruchamiający odcinek piersiowy kręgosłupa i lewy obojczyk. Odniesione urazy wywołały u poszkodowanego dolegliwości bólowe klatki piersiowej, kręgosłupa i obojczyka lewego, co implikowało konieczność stosowania leczenia zachowawczego – przeciwbólowego. Sąd nie ma wątpliwości, iż powyższe spowodowało u powoda cierpienia fizyczne oraz dyskomfort natury psychicznej, spotęgowany koniecznością pobytu w szpitalu, celem uzyskania pierwszej pomocy oraz odbywania regularnych wizyt u lekarzy: ortopedy i neurochirurga.

Sprzeciwiając się roszczeniu powoda, strona pozwana konsekwentnie stała na stanowisku, iż wyłacona na rzecz ww. kwota zadośćuczynienia w wysokości 8.799,99 zł. w pełni rekompensuje poniesioną przez A. M. (1) szkodę niemajątkową (krzywdę). Jednocześnie ubezpieczyciel starał się dowieść, iż powód w zakresie 30 procent przyczynił się do rozmiaru poniesionej szkody.

Zgodnie z treścią art. 361 § 1 kc. sprawca ponosi odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną wskutek zdarzenia (działania bądź zaniechania), przy czym dla przyjęcia jego odpowiedzialności musi zaistnieć adekwatny tj. normalny związek przyczynowy pomiędzy bezprawnością czynu a spowodowaną przezeń szkodą

Celem ustalenia konsekwencji wypadku z dnia 16.08.2011r. na stan zdrowia A. M. (1) oraz możliwości przyczynienia się powoda do powstania szkody poprzez zaniechanie zapięcia pasów bezpieczeństwa, na wniosek powoda, sąd dopuścił dowód z opinii lekarza ortopedy, specjalisty rehabilitacji medycznej J. B.. Ww., opierając się na bezpośrednim badaniu powoda, wywiadzie lekarskim oraz dokumentacji medycznej zgromadzonej w aktach, w treści opinii z dnia 20.12.2013r. stwierdził, iż odniesione obrażenia spowodowały u A. M. (1) trwały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 25 %, z czego 10% dotyczy stanu po złamaniu obojczyka, 10% dotyczy stanu po złamaniu pięciu żeber, zaś 5% dotyczy stanu po złamaniu kompresyjnym trzonu (...). W ocenie biegłego, u powoda doszło do zniekształcenia i skrócenia obojczyka lewego, zrostu żeber w nieprawidłowym ustawieniu oraz obniżenia wysokości trzonu (...), wskazane zaś następstwa wypadku będą już zawsze odczuwalne przez powoda. Jak wskazał biegły, rokowania na przyszłość co do stanu zdrowia A. M. (1) są pomyślne tj. nie powinno dojść do istotnego pogorszenia stanu miejscowego. Z treści opinii wynika nadto, iż charakter obrażeń klatki piersiowej i kręgosłupa wskazuje na okoliczność, iż w chwili wypadku powód nie miał zapiętych pasów bezpieczeństwa. Jednakowoż biegły nie był w stanie określić, jak procentowo mniejsze byłyby obrażenia, gdyby powód był zabezpieczony pasami.

Opinia lekarza ortopedy J. B. nie została zakwestionowana przez żadną za stron postępowania. Sąd również nie powziął żadnych wątpliwości co do treści tej opinii pod względem dokonania rzetelnej oceny stanu zdrowia powoda, przy wykorzystaniu i analizie dokumentacji medycznej oraz przeprowadzonych badań lekarskich.

W oparciu o informacje wynikające z opinii biegłego lekarza ortopedy , a odnoszące się do konieczności oceny następstw wypadku w postaci pourazowego bólu i zawrotów głowy przez biegłego lekarza neurologa, na wniosek powoda sąd dopuścił dowód z opinii biegłego ww. specjalizacji. W treści opinii z dnia 19.11.2014r., biegła lekarz neurolog B. B. stwierdziła, iż A. M. (1), z uwagi na przewlekły zespół bólowy więzadłowo-korzeniowy w obrębie kręgosłupa lędźwiowego, doznał 5-procentowego uszczerbku na zdrowiu. Biegła wskazała, iż z wywiadu, wyników badań obrazowych, jak i dokumentacji medycznej z okresu bezpośrednio następującego po wypadku, jak i okresu późniejszego nie wynika okoliczność przebycia przez powoda, w zw. z wypadkiem urazu głowy, który mógłby uzasadniać zgłaszane przez powoda bóle głowy.

Do przedmiotowej opinii zarzuty zgłosiła strona pozwana podnosząc, iż brak jest związku przyczynowego pomiędzy zdarzeniem z dnia 16.08.2011r. a dolegliwościami bólowymi powoda w obrębie kręgosłupa na odcinku lędźwiowym. W ocenie ubezpieczyciela opinia biegłej B. B. jest niespójna i nielogiczna, albowiem wyartykułowana w jej treści dolegliwości w postaci zespołu bólowego nie została ujęta w części zatytułowanej: „Rozpoznanie.” W ocenie (...) S.A. w W. przyczyną zgłaszanych przez uszkodzowanego dolegliwości mogą być postępujące zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa lub przebyta w młodości choroba S..

Sąd uznał zarzuty strony pozwanej za nieuzasadnione. Wskazać bowiem należy, iż już w treści opinii biegła odniosła się do wątpliwości zgłoszonych w piśmie procesowym ubezpieczyciela z dnia 10.03.2015r., podnosząc, że zmiany zwyrodnieniowe zdiagnozowane u powoda, przebiegające dotychczas bezobjawowo, na skutek przebytego wypadku zmanifestowały się przewlekłym zespołem bólowym oraz utrzymującym się miernie nasilonym zespołem korzeniowym w odcinku lędźwiowo – krzyżowego.

Ponieważ przepisy Kodeksu cywilnego nie definiują ani nie precyzują wprost jednolitej metody ustalania wartości zadośćuczynienia za ból i cierpienia, przy ustalaniu przez sąd brane są pod uwagę następujące czynniki wynikające

z linii orzecznictwa mające wpływ na wysokość świadczenia tj. nasilenie i długość cierpień, trwałość następstw zdarzenia, długotrwałość choroby oraz czas leczenia i liczba przebytych operacji, rozmiar oraz uciążliwość kalectwa, konsekwencje uszczerbku na zdrowiu w życiu prywatnym i zawodowym, doznane cierpienia fizyczne oraz psychiczne, utrata możliwości wykonywania pracy zawodowej, korzystania z rozrywek, sytuacja życiowa ofiary wypadku przed jego zaistnieniem oraz po jego zaistnieniu, wiek poszkodowanego, wyłączenie poszkodowanego z normalnego życia (np. trudności w samodzielnym poruszaniu się lub opuszczaniu mieszkania).

Rozpatrując realia przedmiotowej sprawy, zważyć należy, iż w chwili wypadku A. M. (1) miał 51 lat. Powód był osobą aktywną zawodowo, pracując w branży budowlanej (roboty w zakresie kładzenia i piaskowania kostki brukowej). Wypadek definitywnie ograniczył jego zdolności zarobkowe, uniemożliwiając mu, wskutek dysfunkcji zdrowotnych, podjęcie pracy na wysokościach, pracy wymagającej dźwigania, czy przebywania w sposób długotrwały w wymuszonej pozycji ciała. Powyższe w sposób oczywisty było przyczyną narastającego u powoda napięcia psychicznego i stresu, potęgując poczucie krzywdy spowodowanej wypadkiem. Co więcej, jakkolwiek największe nasilenie dolegliwości bólowych występujących u powoda miało miejsce w okresie następującym po wypadku, materiał dowodowy zgromadzony w aktach sprawy (w tym zeznania świadków J. M. (1), J. M. (2), L. P. i spójne z nimi zeznania powoda A. M. (1)), wykazał, iż do chwili obecnej powód odczuwa bóle kręgosłupa oraz lewego barku, zwłaszcza podczas aktywności ruchowej, długotrwałym pozostawaniu w jednostajnej pozycji ciała lub dźwiganiu.

Po starannym rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy, na podstawie przeprowadzonych w sprawie dowodów z przesłuchania świadków, poszkodowanego, dokumentacji medycznej i opinii sądowno-lekarskich lek. med. J. B. oraz lek. med. B. B. (ta pierwsza – jako kluczowy dowód w sprawie), sąd uznał, iż adekwatną i odpowiadającą stosunkom majątkowym w społeczeństwie, rekompensatą pieniężną dla A. M. (1), tytułem doznanej krzywdy, ponad już wypłaconą przez ubezpieczyciela bezsporną kwotę zadośćuczynienia i odszkodowania tytułem kosztów opieki (tj. 8.799,99 zł), będzie kwota 25.000 zł. Zważyć bowiem należy, iż u ww. łącznie stwierdzono 30-procentowy uszczerbek na zdrowiu (w tym 25% z tytułu urazów ortopedycznych i 5% z tytułu urazów neurologicznych). Sąd, ustalając wysokość należnej ww. rekompensaty utrzymał poziom przyznanego powodowi przez stronę pozwaną zadośćuczynienia za 1% uszczerbku na zdrowiu, uzyskany na podstawie wyliczeń matematycznych: $12.000 \text{ zł} : 8 = 1.500 \text{ zł}$. Jednakowoż uzyskaną kwotę należało powiększyć o sumę odszkodowania należnego A. M. (1) tytułem opieki powypadkowej tj. sumę 1.260 zł (60 dni x 3 godziny x 7 zł). Z treści opinii biegłego J. B. wynika bowiem, iż konieczność sprawowania pieczy nad poszkodowanym objęła okres 2 miesiące przez 3 godziny dziennie, strona pozwana zaś nie wykazała, iż stawka godzinowa wskazana w pozwie tj. 7 zł /h odbiega od stawek obowiązujących na lokalny rynek i odnoszących się do pracy w charakterze opiekuna osób chorych lub starszych.

Rozmiar i rodzaj doznanych przez powoda obrażeń z prawdopodobieństwem graniczącym z pewnością pozwala przyjąć, iż w chwili wypadku powód nie miał zapiętych pasów bezpieczeństwa (zeznania w rzeczonym zakresie złożył świadek Z. L., kierowca pojazdu uczestniczącego w zdarzeniu drogowym, jak również wnioski takie przedstawił biegły J. B. w treści opinii). Wobec powyższego, sąd przyjął 30-procentowy wskaźnik przyczynienia się powoda do zasinienia szkody. W konsekwencji powyższego, należną powodowi rekompensatę należało obniżyć wartość wynikającą ze stopnia przyczynienia się tj. kwotę 13.979 (46.260 zł x 30%) oraz sumę przyznanego już na rzecz A. M. (1) przez stronę pozwaną świadczenia (tj. kwotę 8.799,99 zł). Biorąc zaś pod uwagę okoliczność, iż następstwa wypadku będą już zawsze odczuwalne przez powoda, sąd przyznał ww. kwotę 25.000 zł tytułem zadośćuczynienia oraz odszkodowania tytułem kosztów sprawowania opieki.

Wraz z kwotą główną, sąd, na podstawie art. 481 §1 i §2, k.c. w zw. z art. 817 k.c. i art. 14 § 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. 2003r., Nr 124, poz. 1152), przyznał ww. ustawowe odsetki za zwłokę od dnia 7.-01.2012r. do dnia zapłaty. Pierwsze bowiem pismo powoda skierowane do ubezpieczyciela datowane jest na dzień 6.12.2011 r., natomiast strona pozwana zgodnie z brzmieniem art. 14 ust. 1 Ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zobowiązana była do wypłaty bezspornej kwoty zadośćuczynienia w terminie 30 dni od daty zgłoszenia szkody.

Tymczasem strona pozwana, mimo posiadania pełnego materiału dowodowego, nie wypłaciła na rzecz A. M. (1) należnego zadośćuczynienia.

Orzeczenie o kosztach uzasadnia art. 100 k.p.c., w myśl którego, w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Biorąc pod uwagę wartość przedmiotu sporu tj. 42.000 zł, uznać należało, iż roszczenie pozwu zostało uwzględnione w 60%. Mając powyższe na uwadze, sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.450,20 zł (2.400zł wynagrodzenie pełnomocnika + 17zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa x 60%) tytułem częściowego zwrotu kosztów procesu oraz od powoda A. M. (1) na rzecz pozwanego (...) S.A. w W. kwotę 966,80 zł tytułem częściowego zwrotu kosztów procesu (2.400zł wynagrodzenie pełnomocnika + 17zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa x 40%), nadto obciążył częściowo pozwanego (...) S.A. w W. niezapłaconymi kosztami sądowymi w kwocie 1.332,00 zł (120 zł tytułem kosztów czynności biegłego tymczasowo skredytowanych przez Skarb Państwa + 2100zł tytułem opłaty sądowej, od uiszczenia której powód został zwolniony x 60%), które nakazuje ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Kędzierzynie-Koźlu.